בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 33086-03-21 פלונית נ' פלוני

בפניי : **כבוד השופטת לירון זרבל – קדשאי**

הקטינות : **קטינה, ילידת 00.00.2013**

קטינה, ילידת 00.00.2016 שתי הילדות מעל גיל קו הצדק

התובעת : **פלונית**

ע"י ב"כ עו"ד חנה כהן

נ ג ד

הנתבע : **פלוני**

ע"י ב"כ עו"ד אתי סדיס

<u>פסק דין</u>

הויכוח העיקרי בין ההורים הוא לגבי שכרם. יחס השכר. נראה שכבודה בודקת נושא זה לעומק. ככל שניתן.

בפסק הדין יש שוב את הטעויות הרגילות של שופטים רבים. כה חבל. מקווה שעורכי הדין קוראים, לומדים, ויסבירו לשופטים.

האמא ביקשה גם כסף לעוזרת...

בסופו של יום, לאור חלוקת זמני השהות של 8/6 ופערי שכר מהותיים בין ההורים, האב ישלם סך של 1,250 ₪ עבור כל ילדה. העידן החדש. מתחשבים גם בשכר האם, הסכומים יוצאים הגיוניים וצודקים יותר.

במסגרת פסק דין זה אדרש לשאלת החיוב במזונות עבור שתי קטינות אשר חצו את גיל 6, כאשר הוריהם, העובדים שניהם כשכירים לאורך תקופה ממושכת, חולקים עמן זמני שהות דומים.

<u>נתוני המסגרת</u>

1. הצדדים נישאו כדמו"י בשנת 2011 ולהם שתי בנות קטינות, קטינה ילידת 00.00.13 וקטינה ילידת 00.00.16. **שתי הילדות מעל גיל קו הצדק** הנתבע פתח בהליך י"ס ביום: 25.12.20. ביום 14.3.21 הגישה התובעת תביעה לחיוב הנתבע במזונות ומדור הקטינות. **ורק עכשיו יש פסק דין? הזוי!!**

2. ענייני הרכוש וכך גם עניינן של הקטינות נדונו בהליך שפתח הנתבע בביה"ד הרבני. במסגרת ההליך הרכושי רכש הנתבע את חלקה של התובעת בדירה המשותפת והוגשה חוות דעת אקטואר לעניין איזון הזכויות והכספים, אך ההליך הרכושי טרם בא על סיומו המלא למיטב ידיעת מותב זה. יוער כי שני הצדדים טענו במסגרת ההליך שבפניי, למשיכות הדדיות מהחשבון המשותף בסמוך למועד הקרע, סוגיה המתבררת בביה"ד הרבני. בכל הנוגע לעניינן של הקטינות ובהתאם לתסקיר עו"ס לס"ד שהוגש בביה"ד הרבני, נקבעה אחריות הורית משותפת וכן נקבעו זמני שהות דומים של הקטינות עם כל אחד מההורים. **נציין שוב, כי לא כולם מבינים זאת, בעיקר ברבני: ההגדרה החדשה "אחריות הורית משותפת" היא ברירת המחדל כיום, ללא קשר לחלוקת זמני השהות.**

3. שני הצדדים עובדים כשכירים. התובעת עובדת מאז שנת 2011 ב"[...]" ואילו הנתבע עובד הייטק ומנובמבר 2019 מועסק בחברת "[...]". הגם שתלושי השכר של שני הצדדים הוגשו לתיק ואף האקטואר שמונה בהליך הרכושי בביה"ד קבע את גובה שכרם הממוצע במועד עריכת חוות הדעת (חוות דעתו הומצאה לתיק דנן), הצדדים נותרו חלוקים על הפער שבין הכנסותיהם.

4. מוסכם, כאמור לעיל, כי הצדדים חולקים זמני שהות דומים, שניהם עובדים כשכירים, שתי הבנות חצו את גיל 6 ועל כן יש לגזור את גובה חיובי המזונות בהתאם להלכת בע"מ 919/15, על יישומה בפסיקה (בע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית**, מיום 19.7.17). בנסיבות אלו בהן תלושי השכר של הצדדים עמדו לעיני ביהמ"ש ואילו חלוקת זמני השהות כאמור דומה וברורה, ביהמ"ש סבר כי ראוי היה לסיים את המחלוקת בפשרה.

5. אלא שהצדדים בחרו לנהל ההליך עד תום, כאשר עיקר המחלוקת נגעה **לסוגיית הפער שבהכנסותיהם**. בכלל זה הטיחו זה בזה פרשנויות שונות לתלושי השכר שהוגשו, טענות לבונוסים, החזרי הוצאות, ניכויי רשות, אי-מיצוי כושר השתכרות, מחלוקת על ריביות שניתן לקבל על חסכונות/שיפור תנאי החזר הלוואות וכיוצא באלה טענות, אשר הולידו את הצורך במתן הכרעה במסגרת פסק דין.

<u>ההחלטות הזמניות</u>

6. במסגרת הליך י"ס שפתח הנתבע (י"ס 58098-12-20) עתרה התובעת לפסיקת מזונות טרום זמניים. בהחלטה שניתנה ביום 4.3.21 נדחתה הבקשה בשים לב לשלב המקדמי של ההליך, לעובדה ששני הצדדים נושאים בהוצאות הקטינות, ולחשש שקבלת הבקשה תסכל שיתוף פעולה והשגת הסכמות וכן מאחר ונמצא כי התובעת הפריזה בצורכי הקטינות.

7. במסגרת התביעה דנן הגישה התובעת ביום 18.7.21 בקשה לפסיקת מזונות זמניים. המשיב הגיש תגובתו וביום 29.7.21 ניתנה החלטת המותב הקודם. במסגרת ההחלטה נקבע כי עוצמת הסכסוך שבין הצדדים גבוהה. כן עולה כי בוצעו משיכות הדדיות מהחשבון המשותף, חלקן לטובת הוצאות הקטינות. עוד נקבע כי "**הצדדים חולקים את זמני השהות עם הקטינות בחלקים שווים לכאורה, ולא נמצאה סיבה לפקפק בנתון זה. אך סבורני כי בפערי השכר שבין הצדדים יש כדי להכריע את הכף. גם אם בית המשפט יקבל את טענות המשיב לגבי חוסר בתלושי שכר מצד המבקשת, ויקבע שכרה ע"ס 10,600 ₪ כטענתו, שכרו המוצהר של המשיב, 22,500 ₪, עודנו כפול משכרה של המבקשת ולמעלה מכך**". לפיכך חויב המשיב במזונות הקטינה הבכורה בסך של 1,000 ₪ לחודש ועבור הקטינה הצעירה בסך של 1,500 ₪. החיוב כלל את רכיב המדור. כמו כן נקבע כי הצדדים יחלקו בהוצאות החינוך והרפואה החריגות ביחס של 70% הנתבע ו- 30% התובעת. **פעם נוספת נציין שאת יחס הוצאות החינוך והבריאות יש לחשב לא לפי יחס שכר ההורים, אלא לפי יחס שכר ההורים לאחר תשלום המזונות!!**

8. ביום 16.8.22 ולאחר קיום דיון קדם משפט בפניי, ניתנה החלטה בבקשת התובעת להגדלת החיוב בגין רכיב המדור. בהחלטה נקבע כי הנתבע יישא בתשלום של 700 ₪ נוספים בגין מדור.

עדויות הצדדים

9. התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית ביום: 22.9.21 ותצהיר משלים ביום: 24.8.22. הנתבע הגיש תצהיר עדות ראשית ביום: 8.12.21 ותצהיר משלים ביום: 25.11.22.

10. בתצהיריהם הרחיבו הצדדים ברכיבי השכר ובפערי ההכנסות וטענו האחד כנגד רעהו להעדר שקיפות ולהסתרת הכנסות. כך גם הרחיבו הצדדים שניהם בהליכים שהתנהלו בביה"ד הרבני, שנפקותם לענייננו חלקית.

11. **התובעת** עמדה בשני תצהיריה על פערי ההשתכרות בין הצדדים ועל רמת החיים הגבוהה שהיתה מנת חלקם של הצדדים והקטינות קודם למועד הקרע, המצדיקים חיובו של הנתבע בתשלום דמי מזונות משמעותיים, חרף קיומם של זמני שהות דומים. בין היתר הצהירה כי בסמוך לנישואי הצדדים ויתרה על קריירה צבאית והתפתחות מקצועית למען המשפחה ועל מנת לאפשר לנתבע להתפתח מקצועית. באשר לשכרו של הנתבע טענה בין היתר כי מעבר לשכר

החודשי בסך של כ- 22,000 ₪ נטו שמרוויח הנתבע, הוא זכאי להחזר הוצאות נסיעה בסך של כ- 6,000 ₪ בחודש, בעוד היא אינה זכאית להחזר הוצאות מאחר ומקום העבודה מעמיד לרשותה מערך הסעות. עם זאת ציינה כי בשל הצורך בהסעת הקטינות למסגרות, אין באפשרותה להסתייע במערך זה והיא נדרשת להחזיק רכב, על ההוצאות הכרוכות בכך. עוד טענה בתצהירה כי הנתבע זכאי לאופציות ממקום עבודתו ששווין המוערך הנו כ- 4 מיליון ₪. בנוסף, הוא משכיר את הדירה שרכש את מחציתה מהתובעת וזכאי לדמי שכירות. בין היתר ציינה בהקשר זה כי בשעתו ביקשה להישאר בדירה ולו עד שתמצא מדור חלופי והנתבע התנגד בטענה שהוא נדרש להתגורר בדירה, אך בסופו של יום בחר להשכירה, בסכום נמוך מזה שדרש בשעתו מהתובעת. עוד לטענתה, מאז רכישת הדירה שווייה עלה במאות אלפי שקלים. היא לעומת זאת, נדרשת לשכור דירה ובשלב זה ידה אינה משגת לרכוש דירה משלה. את צורכי הבנות העריכה בסך של 5,843 ₪ עבור הבת הבכורה ובסך של 6,176 ₪ עבור הבת הצעירה. בין היתר כללה במסגרת צורכי הקטינות הוצאות חריגות מסוג קייטנות, צהרון, שיעורים פרטיים וכיו"ב.

12. **הנתבע** עמד בתצהיריו על קיומם של זמני שהות שווים כך שהבנות שוהות עם כל אחד מהצדדים מחצית מהזמן. הנתבע הכחיש כי הוא זכאי לתשלום נוסף מעבר לזה המופיע ע"ג תלושי השכר שצרף. לדידו מדובר "**בהחזרי כספים בסכומים משתנים אותם החברה מחזירה לנתבע כהחזר הוצאות על כספים שהוציא <u>לצרכי עבודה</u>**" (ס' 23 לתצהיר מיום 8.12.21). הנתבע טען כי האופציות המדוברות לא מהוות "רכוש", אלא לנתבע יש זכות לרכוש אותן בעתיד (ס' 24 לתצהיר). הוא נשא בנטל גידול הקטינות לאורך השנים "בשותפות מלאה" עם התובעת וגם כיום שוהה עמן מחצית מהזמן ודואג לכל מחסורן.

13. באשר לתובעת טען כי הלה הפסיקה את עבודתה [בצבא] מרצונה החופשי ועוד קודם לנישואי הצדדים. הסיבה שעזב את הדירה המשותפת נבעה מ"**איומים ופגיעה של התובעת בבנות בדרך בה התנהלה**". נטען עוד שהתובעת ניסתה לגנוב כספים מהחשבון המשותף ומנצלת את "**מנגנון החצאים**" שנקבע ע"י ביהמ"ש באופן שמבצעת רכישות ללא הסכמה ומציגה חשבוניות בגין הוצאות שאינן עבור הקטינות. לטענתו, ממשכורתה של התובעת מנוכים ניכויי רשות שלא הוצהר עליהם כגון ביטוחי בריאות ותשלומי ועד.

14. הנתבע הוסיף כי בימים בהם הקטינות שוהות עמו, התובעת יכולה לעבוד שעות נוספות ולהגדיל את שכרה כפי שעושה הנתבע. בתצהירו הראשון מיום 8.12.21 ציין הנתבע כי יחס ההכנסות בין הצדדים הוא 35:65 לטובת הנתבע ומשעה שזמני השהות שווים, על האב לשאת לכל היותר ב- 1,040 ₪ עבור שתי הקטינות. לעומת זאת בתצהיר המשלים מיום 25.11.22 (לאחר החלפת ייצוג) הצהיר כבר בפתח הדברים כי לתובעת יש "**מספיק הכנסה פנויה כדי לשלם את צרכי הילדות במחצית הזמן שהן שוהות עמה ובפועל אין הצדקה לשלם לה מזונות**". הוצהר עוד כי אין מדובר בפער הכנסה משמעותי ועל כן אין חשש כי ייווצר "בית עני ובית עשיר". לשיטתו, דווקא דמי המזונות הזמניים שנקבעו הופכים את הכנסתו הפנויה לפחותה מזו של התובעת.

15. בתצהיר המשלים הנתבע עמד אף על כך שבעד חלקה של התובעת בדירת המגורים שילם לה סך של 1 מיליון ₪ ובאפשרותה לקבל ריבית חודשית בשיעור של 4% על סכום זה. לדבריו יש להוסיף את רווחי הריבית לחישוב הכנסתה. עוד לטענתו, ההכנסות להן הוא זכאי מהשכרת הדירה המשותפת נופלות מעלות החזר המשכנתא בו הוא נושא באופן שנוצר אצלו גרעון. גרעון זה מצמצם את פערי השכר לכדי 44:56 לטובתו. לאחר תשלום דמי המזונות הזמניים שנפסקו, דווקא הכנסתה של התובעת עולה על זו שלו, זאת מבלי לקחת בחשבון את חלקו בשיעור 70% מההוצאות החריגות (כפי שנקבע בהחלטה למזונות זמניים). הנתבע מציין כי ההחלטה בדבר מזונות זמניים ניתנה עת אחת הקטינות (הצעירה) היתה מתחת גיל 6. עוד בתצהירו הקדיש הנתבע פרק ל"בונוסים שמקבלת התובעת" בציינו כי מדובר בהכנסה קבועה ולא חד פעמית. כן טען כי הוצאות הקטינות עליהן הצהירה התובעת, הנן מופרזות. עוד עמד על סיבת הפרידה הנובעת לטענתו מבגידת התובעת בו, הגם שהדבר מוכחש על ידי התובעת.

דיון והכרעה

16. **עסקינן בפסיקת מזונות לשתי קטינות כבנות 7.5 ו-10.** בהתאם להלכת בע"מ 919/15 ולפסיקת הערכאות הדיוניות, פסיקת מזונות תיגזר מצורכי הקטינות, גובה הכנסות ההורים והיחס ביניהן, חוסנם הכלכלי של הצדדים מעבר לשכרם החודשי, חלוקת זמני השהות של הקטינות עם כל אחד מההורים, עלויות המדור וכן שיקולים ונסיבות נוספות שנועדו להבטיח את טובת הקטינות וכדברי הנשיא ע. פוגלמן בבע"מ 919/15 (ההדגשה אינה במקור):

> **"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" - אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים".**

17. נפנה לבחינת הפרמטרים והנסיבות שהאיזון ביניהם בראי טובת הקטינות, הוא שיכריע בסוגיית החיוב במזונות.

חלוקת זמני שהות

18. עניינן של הקטינות נדון בביה"ד הרבני. מהחלטת ביה"ד מיום 23.6.21 שהובאה בפניי עולה כי נקבעה אחריות הורית משותפת וזמני שהות דומים, כאשר ההבדל נעוץ בשני לילות בחודש בלבד לטובת התובעת. **בקיצור, חלוקה סטנדרטית של 8/6.**

19. לטענת התובעת בסיכומיה, בשנה הבאה עתידה הבת הבכורה לסיים את לימודיה בביה"ס ב[...] בשעה 13:00 והדבר יצריך נסיעה של [הבת] בתחבורה ציבורית לבית האב ב[...]. התובעת מציעה כי הבת תשהה בביתה הסמוך לביה"ס עד איסופן על ידי הנתבע. הנתבע טען בסיכומיו כי מדובר ב"מצבים היפותטיים עתידניים" וכי מדובר בתיק מזונות בעוד שעניינן של הקטינות נדון בביה"ד הרבני.

20. ניתן לקבוע איפוא כי **זמני השהות הנם דומים עם נטייה מסוימת שאינה משמעותית לטובת התובעת**. במסגרת הערכה זו נלקחת בחשבון, כמובן מבלי לקבוע מסמרות ולהסיג את גבול ההליך דנן, גם האפשרות כי הקטינה [הבכורה] עשויה בעתיד לשהות בחלק משעות הצהריים בבית האם, גם בימים בהם על פי החלוקה כיום, היא נדרשת לשהות עם האב.

21. בניגוד לטענת התובעת, התרשמתי כי שני ההורים הנם הורים מסורים לקטינות ולא הוכח (בזיקה לסוגיית המזונות) כי נטל גידול הקטינות נופל בעיקרו על צד אחד. **כמו ברוב רובם של המקרים, שני הורים נורמטיביים.**

<u>שכרה של התובעת מעבודתה</u>

22. התובעת העידה כי שכרה עומד ע"ס של 11,294 ₪ ברוטו והשכר נטו מגיע לכדי 9,600 ₪ ללא בונוסים ושעות נוספות. משהוטח בתובעת כי שכרה ברוטו עומד על כ- 15,000 ₪ וכי הבונוסים שהיא מקבלת הם "**רבעונים, קבועים ולא חד פעמיים**" השיבה "**הבונוס ב[...] מורכב משני רכיבים. רכיב דיפרנציאלי ורכיב של אחוזים בהתאם להצלחות החברה... הרכיב של הצלחות החברה משתנה משנה לשנה. ומרבעון לרבעון... והרכיב הדיפרנציאלי משתנה בהתאם להצלחות שלי... זאת אומרת שאם תסתכלי על תלושי המשכורת וגם על הבונוסים – את תראי שהסכומים לא אחידים. ויש רבעון אחד , שזה יכול להיות 5000, ורבעון אחר שזה יכול להיות 7000. זה לא רכיב קבוע בשכר שלי**" (עמ' 12 לתמלול). לטענתה בעדותה, שקלול כלל הבונוסים כחלק בלתי נפרד משיעור שכרה למול שכרו של הנתבע, מלמד לשיטתה על יחס של 30:70 לטובתו.

23. לטענתה, העלאה השנתית במשכורת ב[...] נובעת מהצמדה למדד של כ- 400 ₪ בשנה (עמ' 28). היא עובדת בממוצע כ- 28 שעות נוספות מדי חודש ולדבריה "**אני חושבת שזה באמת מעל ומעבר על היומיים בשבוע, שאני יכולה לעשות, וכל יום שישי בבוקר, שאני מגיעה להיות בעבודה**" (עמ' 29 ש' 15-17) . "**מה שהוגש לבית המשפט – זה המשכורת שלי עם הפוטנציאל המקסימלי שעשיתי את כל מה שאני יכולה, בשביל לעשות את זה... זה כולל הבונוסים, זה כולל הכל. וגם אם נעשה ממוצע שנתי, עם הבונוסים ועם הכל- אמרתי- זה מגיע ל-11,900. השכר של [הנתבע] מגיע ל-24,225. זה עדיין פי 2, אם לא יותר מפי 2. זה פער של 30-70**" (עמ' 29 ש' 23-28).

24. התובעת הבהירה בעדותה כי בהתאם לתנאי עבודתה, עד הגיע הבנות או מי מהן לגיל 8, היא עובדת ב"משרת אם", היינו, 8.5 שעות ביום בלבד ובאפשרותה להשלים חצי שעה נוספת ובלשונה: "**אני מקבלת את המשכורת המלאה שלי - לפי הברוטו של 11,294 על תקן של 8.5 שעות ביום. אם אני עושה מעל 8.5 שעות האלה, ל-9 שעות - החצי שעה הנוספת תהיה לי 100% שעות נוספות. מעל חצי שעה נוספת הזאתי, זה מתחיל להיות כמו כל הסכם רגיל - 125%, ואחרי זה 150**" (עמ' 14). יוזכר, כי הבת הצעירה תגיע לגיל 8 ב- 4/24.

25. עיון בתלושי השכר שהציגה התובעת לתקופה 1/2021-6/2023 מלמד כי בשנת 2021 עמד שכרה נטו, כולל בונוסים והעלאות, ע"ס ממוצע של 11,306 ₪ בממוצע, כאשר בוצעו כ- 12 שעות נוספות בחודש בממוצע, וכ-5 שעות השלמה. בשנת 2022 שכרה הממוצע נטו כולל כלל התוספות עמד ע"ס של כ- 12,519 כאשר בוצעו כ-17 שעות נוספות וכ- 4 שעות השלמה בחודש בממוצע. בשנת 2023 (1-6/23) עמד שכרה הממוצע נטו של התובעת כולל כלל התוספות ע"ס של 13,147 ₪ כאשר בוצעו כ- 12 שעות נוספות בחודש בממוצע וכ-5 שעות השלמה. יצוין כי המדובר בממוצע חצי שנתי ועל כן אינו משקף בהכרח ממוצע שנתי.

26. עינינו הרואות כי שכרה של התובעת, הכולל שכר בסיס, תגמול רבעוני משתנה, שעות השלמה ושעות נוספות נמצא במגמת עלייה וכי נכון להיום שכרה אינו נופל **מסך של 13,000** ₪, כאשר נראה שבאפשרותה להגדיל ולו במעט את מספר השעות הנוספות (למצער כפי שביצעה בשנת 2022). השוואת השכר לאורך השנים מלמדת על מגמת עלייה שיש להניח כי בהעדר אירועים מיוחדים צפויה להמשיך בקו זה, אם כי הדבר לא וודאי. לא נעלמה מעיני טענת התובעת אשר לא נסתרה ולפיה בשל הצורך להסיע את הקטינות למסגרות החינוך, אין באפשרותה להסתייע בהסעה הממומנת ממקום העבודה (והניתנת חלף החזר הוצאות נסיעה) ועליה להחזיק רכב, על שלל ההוצאות הכרוכות בכך, בעוד שהנתבע זכאי להחזרים ממקום העבודה, לרבות בגין נסיעות.

27. התובעת העידה כי היא בעלת תואר ראשון בעבודה סוציאלית. כיום היא משמשת כמנהלת שירות לקוחות ב[...]. במסגרת תפקידה היא נדרשת לעיון בחוזים באנגלית ובעברית לרבות מול גופים כמו צה"ל ולמתן הצעות מחיר. היא עברה הכשרה מתאימה ב[...], עם זאת אין העיסוק הנ"ל מקנה לה זכאות למשכורת ולתנאים להם זכאים בעלי תואר בכלכלה. לדבריה, "**אני ויתרתי על הקריירה שלי, כשהייתי** [...] **בצבא, ויתרתי עליה והגעתי ל[...] כמזכירה... 6 שנים עבדתי כמזכירה כי עסקתי בבית ובגידול הילדות... מתוך בחירה... ממש לא ממקום של הקרבה**" (עמ' 4 לתמלול). לדבריה, "**במערך המשפחתי שלנו, לא היה ניתן שני קריריסטים בבית. כי לי היה חשוב להיות על הילדות ולגדל אותן. התחתנו, כשהגעתי ל[...]. 3 חודשים אחרי התחתנו. והיה לי ברור שנביא ילדים. וזאת היתה הבחירה שלי**" (שם).

28. בחקירתה החוזרת השיבה התובעת כי היא אינה עובדת בעבודות מתום הכשרתה "**כי עשיתי בחירה לצאת מאורח החיים האינטנסיבי שהייתי בו, במסגרת ההכשרה שלי. אני הייתי [...] בצבא... ובחרתי לצאת, כשפחות או יותר היחסים בינינו התבססו ועברנו לגור כבר בדירה שכורה... למרות שהיה לי מסלול מאד ברור שמה, גם לתואר שני, וגם יכולתי לצאת עם ניסיון, אבל ראיתי את המחיר שזה גובה בהיבט המשפחתי, והסתכלתי קדימה, והעדפתי לוותר על זה. אני לא מצטערת על ההחלטות שעשיתי... ו[הנתבע] השקיע בקריירה שלו. הוא גדל, הפך להיות ראש צוות, ואחר כך ראש תחום – עד שהוא הגיע למשרה שהוא נמצא בה היום. אני- את השינוי שלי עשיתי רק אחרי ש[הבת הצעירה] נולדה. עברתי לתפקיד הזה של מנהלת קשרי לקוחות. רק אז יצאתי מתפקיד המזכירות. וזה שוב היה בהחלטה משותפת של שנינו... וגם אז אני עבדתי משרת אם. כל יום החזרתי את הבנות**" (עמ' 38-37).

29. התובעת עובדת מאז שנת 2011 ב"[...]", היא השנה בה נישאו הצדדים. התובעת למדה לימודי עבודה סוציאלית ושרתה כ[...] בצבא. מהימנה עלי עדותה ולפיה בחרה שלא לפתח נתיב קריירה זה, מאחר וביקשה לקיים חיי משפחה נוחים תוך השקעת הזמן הנדרש בקטינות ולאפשר לנתבע התפתחות וקידום מקצועי. עצם העובדה שהתובעת עובדת במקום עבודה זה משך כל שנות הנישואין, ובהעדר כל ראיה סותרת אחרת, מלמדת כי בחירתה היתה על דעת הנתבע וברי כי בנסיבות אלה אין לצפות ממנה כיום לשנות מסלול תעסוקתי, לרבות בשים לב לכך שהבנות עודן קטינות. ודוק, התרשמתי כי התובעת מממשת את פוטנציאל השתכרותה במקום העבודה, בו צברה ותק ותנאים והיא אף קודמה בתפקידה ושכרה החודשי נמצא במגמת עלייה. עם זאת, כמצוין לעיל, נראה כי באפשרות התובעת להגדיל ולו במעט את שעות העבודה הנוספות, למצער בימים בהן הקטינות שוהות עם הנתבע.

30. בפסק הדין שניתן בעמ"ש (חי') 28488-09-19 **ר' ב' נ' ה' ב'** (12.3.202) עמד ביהמ"ש המחוזי על סוגיית הערכת פוטנציאל ההשתכרות בהקשר לחיוב במזונות בציינו, בין

היתר, כי רק במקרים חריגים יקבע ביהמ"ש כי פוטנציאל ההשתכרות גבוה מזה המוכח בפועל וכי על ביהמ"ש לגזור על עצמו זהירות רבה בעניין זה, ובלשון ביהמ"ש (ההדגשה אינה במקור):

"19. וכיצד מעריכים את פוטנציאל ההשתכרות?

בסכסוכי משפחה נהגו בתי המשפט להעריך 'פוטנציאל ההשתכרות' על יסוד נתונים שונים ובעיקר תוך התחשבות ב-: גיל, עבר תעסוקתי, עבודה נוכחית, מקצוע, השכלה ותארים, ניסיון, מוניטין אישי, הכנסה נטו, שעות נוספות וכיוצ"ב. רק על ידי שיקלול הנתונים הרלוונטיים, ייקבע שיעור פוטנציאל ההכנסה. יחד עם זאת, יש לזכור תמיד כי מדובר בהערכה, ומכאן מחייבת היא זהירות רבה בקביעתה, זאת גם לנוכח המשמעויות וההשלכות שתהיינה לה בקביעת גובה המזונות שיושתו על אותו הורה ובחלוקת הנשיאה במזונות בין שני ההורים. כמו כן זהירות זו מתחייבת משום שאותה הערכה מייחסת לאותו הורה יכולת שהוא אינו מממש, והיא מתעלמת מאוטונומית הרצון שלו בבחירת מקצועו לרבות היקף עבודתו ועוד, זאת באותם מקרים בהם הבחירה נעשתה שלא על רקע רצון להתחמק מתשלום מזונות. על כן, הערכת הפוטנציאל והעמדתו על סכום העולה בהרבה על זה המתקבל בפועל תתאפשר במקרים חריגים, ובעיקר כאשר הפער ביניהם הוא משמעותי, שעה שהנתונים השונים מצביעים על יכולות גבוהות בהרבה והדבר נתמך בניסיון העבר – השתכרות בפועל של סכומים גבוהים משמעותית מאלה המתקבלים היום. בהקשר זה ראוי גם להדגיש כי לא כל ניסיון עבר ילמד בהכרח על יכולת השתכרות גבוהה כיום, וככל שניסיון זה הוא מתקופה רחוקה יותר, כך יפחת גם משקלו בהערכת כושר ההשתכרות הנוכחי. כמו כן, יש לבחון משך התקופה בעבר בה הייתה הכנסת ההורה גבוהה משמעותית מזו המתקבלת היום, האם מדובר בתקופת העסקה קצרה, היקף המשרה, האם היתה קבועה או זמנית ונתונים נוספים. כך גם יש לתת את הדעת לשאלה כיצד כלכלו הצדדים את ילדיהם בתקופת החיים המשותפים, והאם הדבר נעשה מתוך אותן הכנסות בפועל המתקבלות גם כיום, שאם כן כי אז יפחת משקלה של אותה השתכרות או הכנסה גבוהה מן העבר, כאשר לאחריה ההכנסה בפועל לתקופה ממושכת הייתה נמוכה.

שקלול של נתונים אלה ובחינה של מכלול הנסיבות יובילו לקביעת כושר ההשתכרות, וזאת לשם קביעת החיוב במזונות וחלוקת הנשיאה בהם בין ההורים".

31. כאמור, לא התרשמתי כי מקרה זה הוא המקרה החריג המצדיק קביעה כי לתובעת פוטנציאל השתכרות גבוה משכרה בפועל, בשים לב לתקופת העסקתה, קידומה

המקצועי בתוך החברה, מגמת העלייה בשכרה והאפשרות לביצוע שעות נוספות, למצער כפי שאכן ביצעה בחלק מהתקופות, כמפורט לעיל.

32. לטענת הנתבע, במסגרת ניכויי הרשות של התובעת כלולים ניכויים שונים לרבות בגין ביטוח חיים ודמי ועד, בעוד שהוא נדרש לשלם עבור ביטוח חיים שלא באמצעות תלוש השכר. הנתבע לא הצביע על הסכום המנוכה מתלוש השכר בעבור ביטוח חיים, אך טען בעדותו כי מדובר בסך של 2,000 ₪ שיש להוסיף לשכרה נטו של התובעת (עמ' 55 לתמלול). עיון בתלושי השכר של התובעת מלמד כי סך כל ניכויי הרשות עומדים על כ- 1,600 ₪ בממוצע נכון לשנת 2023, ומתוכם הפרשות לפנסיה ולקרן השתלמות בסכומים של כ- 1,250 ₪ בממוצע, כך שלכל היותר מדובר בהפרש של סכום נמוך בהרבה מהנטען, אשר אינו משנה באופן מהותי את פערי השכר בין הצדדים. יש לציין כי ניכויי הרשות של הנתבע עומדים ע"ס של כ- 2,850 ₪ מדי חודש.

<u>שכרו של הנתבע</u>

33. הנתבע אישר בעדותו כי שכרו עלה בכ- 4,000 ₪ ברוטו בשנה האחרונה (עמ' 51). עוד אישר כי שכרו בשנת 2022 עמד על כ- 42,000 ₪ ברוטו וכ- 23,000 ₪ נטו וכי בחודש 1/22 קיבל בונוס של כ- 41,000 ₪ (עמ' 52). הנתבע הבהיר כי מדובר בבונוס חד פעמי. לטענתו, סכום הבונוס לו הוא זכאי משתנה, יש ירידה בתחום ההייטק, לרבות הפחתות שכר ולא ניתן להתחשב בסכום זה כסכום קבוע ובלשונו "**כשאת לוקחת את המשכורות שלי, ואומרת שהיו פה בונוס חד פעמי, ואם כבר אנחנו מדברים על דברים שקורים בתעשיית ההייטק, אז התעשייה עכשיו מתמוטטת לחלוטין...**" (עמ' 56); וכן "**במהלך תקופת הקורונה, החברה אמרה- שאנשים נשארים בבית, יש להם עלויות נוספות כאשר הם בבית, ועל כן בוצעו העברות של סכומים, בשביל שאנשים יוכלו לכסות את זה... אבל אני אומר שהיום אין קורונה. אין התשלומים האלה**" (עמ' 57).

34. עיון בתלושי השכר של הנתבע לתקופה: 1/2021-6/2023 מלמד כי בשנת 2021 עמד שכרו הממוצע נטו של הנתבע ע"ס ממוצע של 21,805 ₪ (לא שולם בונוס שנתי בשנה זו). בשנת 2022 עמד שכרו הממוצע נטו של הנתבע ע"ס ממוצע של 25,090 ₪ כולל בונוס שנתי חד פעמי בסך של 41,000 ₪. בתקופה: 1-6/2023 עמד שכרו הממוצע נטו של הנתבע ע"ס של 24,254 ₪, לא כולל בונוס שנתי.

35. ביום 26.6.23 ולאחר הגשת סיכומי הצדדים, עתר הנתבע לצרף מסמך מטעם החברה בה הוא עובד בנוגע לצמצומים הנערכים בחברה, עקב השינוי בשוק, המשליכים על שכר העובדים:

Salary and Benefits Adjustments

In light of the aforesaid, as of 1 July 2023 (the "**Effective Date**"), reflected in your Payslip on 1st August 2023, the following will be adjusted:

1. Your Updated **Total Gross** Monthly salary shall be **NIS** 39,123 (the "**Salary**"):
   - Your Updated Monthly Base NIS 31,298 (the "**Base Salary**");
   - Your Updated Monthly Overtime (the "**Overtime Payment**") shall be NIS 7,825.
2. Your adjusted Travel expenses shall be NIS 500.
3. Your adjusted 10Bis budget shall be NIS 750.

For the avoidance of doubt, as of the Effective Date, all your social benefits and any other rights, entitlements and benefits, shall be reduced accordingly.

36. מהמסמך עולה לכאורה כי חלף שכר בסיס ברוטו של 32,000 (בסיס) + 8,200 (שעות נוספות גלובליות), הופחת השכר ל- 31,298 (בסיס) + 7,825 (שעות נוספות גלובליות), פער של 1,077 ₪. יצוין, כי אין בפניי תלושי שכר לאחר הפחתת השכר המצוינת במכתב החברה ואף לא ברור האם גם הבונוס השנתי הוקפא.

37. **מן האמור לעיל ניתן להעריך כי שכרו נטו של הנתבע לחודש הנו בממוצע כ- 23,000, לא כולל בונוס שנתי**, אשר אין לדעת האם צפוי להינתן בעתיד באופן קבוע ובסכום אחיד.

38. לטענת התובעת, הנתבע משתכר סך נוסף של 6,000 ₪ בגין הוצאות נסיעה בנוסף למשכורתו והדבר עלה גם בדוח האקטואר (עמ' 24-23). בהמשך הבהירה כי מדובר ב"**דלק, גם קילומטר, גם בלאי רכב וגם ביטוחים**". לשיטתה, מדבור בהחזר הוצאות קבועות מדי חודש (עמ' 25 ש' 1). לעומת זאת היא נדרשת לשאת בהוצאות דלק ורכב, בניגוד לנתבע שזכאי להחזר בגין הוצאותיו.

39. עיון בדוח האקטואר (עמ' 28) שהוגש בהליך הרכושי בביה"ד הרבני מלמד כי הנתבע קיבל לאחר המועד הקובע "החזרי הוצאות" ממקום עבודתו, שאוזנו במסגרת חוות הדעת. אמנם לא הוכח בפניי סכום ההחזרים, הרכיבים בגינם הם משולמים והאם מדובר בהחזרים קבועים. עם זאת, הנתבע עצמו אישר כי הוא אכן זכאי להחזר הוצאות ממקום העבודה בסכומים משתנים "**הוצאות על כספים שהוציא לצורך עבודה**" (סעיף 23 לתצהיר מיום 8.12.21) ו"**ציוד מקצועי**" (סעיף 27 לסיכומיו). לא הוכח בפני כי החזרי ההוצאות הנם גם בגין נסיעות פרטיות, מעבר לצורכי העבודה.

40. מן האמור לעיל עולה כי בין הצדדים פער השתכרות של כ-10,000 ₪, היינו, **יחס ההכנסות מעבודה הנו כ-64%:36% לכל הפחות**. פער זה נגזר הן משכרם הממוצע נטו של הצדדים, כעולה מתלושי השכר כמפורט לעיל ותוך התחשבות מסוימת בסוגיית

השעות הנוספות, השוני בניכויי הרשות, הוצאות נסיעה, האפשרות לקבלת בונוס והעלאת שכר וכיו"ב.

41. לא נעלם מעיני כי ע"פ חוות הדעת האקטוארית שהוגשה לביה"ד הרבני מיום 29.12.21, שכרו הממוצע של הנתבע עומד ע"ס של 24,400 ₪ נטו ואילו שכרה של התובעת עומד ע"ס של 11,945 ₪ נטו. עם זאת, חוות הדעת ניתנה לפני כמעט שנתיים ומאז חלו תמורות בשכרם של הצדדים כמפורט לעיל ומכל מקום, בהתאם לקביעתי דלעיל בין הצדדים פערי שכר בלתי מובטלים של כ- 10,000 ₪.

<u>חוסנם הכלכלי של הצדדים ממקורות נוספים</u>

42. בהתאם לפסיקה הנוהגת, בחינת החיוב במזונות אינה נשענת רק על גובה שכר העבודה, אלא גם על רכוש הצדדים וחוסנם הכלכלי בכללותו ובעניין זה כבר נאמר למשל ב-עמ"ש (חי') 52480-06-20 **א' נ' ב'** (8.8.21) כך:

> "... **כאשר באים לפסוק מזונות יש להתחשב גם בפערי הרכוש שבין הצדדים, שכן ההכנסה הפנויה הרלוונטית לצורך קביעת חיוב הורה במזונות נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת ב"ראיה רחבה", כך שלא רק משכורת ה"נטו" שלו מובאת בחשבון, אלא סך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, וכיו"ב (עיינו: בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית, פסקה יח (23.6.2009) [פורסם בנבו] ; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור פ"ד מ(1) 147, 152-154 (1986); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721, 725-727 (1984))**".

43. מעדות התובעת שלא נסתרה עלה כאמור כי בגין חלקה בדירה קיבלה מהנתבע סך של כ- 795,000 ₪ אותו היא מפקידה לחיסכון בתשואה שנתית של כ- 3%, היינו כ- 2,000 ₪ לחודש. התובעת העידה כי סכום זה מיועד לרכישת דירה וכי טרם מצאה דירה מתאימה במחיר סביר שיאפשר נטילת משכנתא בהתאם ליכולותיה ומסיבה זו היא עודנה מתגוררת בשכירות. טענת הנתבע כי התובעת לא פועלת להשאת הריבית על הסכום הנ"ל התבססה על חומר פרסומי שצורף על ידו בו מצוינת התשואה שניתן לקבל בבנק פלוני בלבד ואין בה כשלעצמה כדי להוכיח כי זו התשואה לה היתה זכאית התובעת. עדותה של התובעת לפיה זו התשואה המרבית שקיבלה בבנק (עמ' 23), מהימנה עלי. טענת הנתבע אף נוגדת את השכל הישר, שכן ברי כי לתובעת אינטרס להגדיל את התשואה על כספה. כך גם מהימנה עלי טענת התובעת כי הסכום מיועד בסופו של יום לרכישת דירה ועל כן הכנסה זו בצורתה הנוכחית הנה זמנית.

בנוסף, קצבת ילדים בסך של 371 ₪ משולמת לתובעת בהתאם להחלטה הזמנית.

יפה. יש שופטים שבוחרים לא לצרף סכום זה להכנסת האם, וזה כמובן שגוי. והרי הבחינה היא מכל מקור.

44. **הנתבע** בעלים של דירה אותה הוא משכיר תמורת דמי שכירות בסך של 5,100 ₪. יש להניח כי שווי הנכס למצער לא פחת מאז רכישת חלקה של התובעת על ידי הנתבע. הנתבע נושא בהחזר משכנתא חודשי בסך של כ-5,000 ₪ וכן בהחזר הלוואה בסך של כ- 1,895 ₪ בחודש.

45. הנתבע מסר בעדותו כי נדרש להעביר לתובעת סכום ראשוני בסך של 100,000 ₪ תמורת חלקה בדירה ועוד בטרם אושרה לו נטילת המשכנתא. בהמשך לכך נטל משכנתא בסכום של 1,060,000 ₪ חלף סך של 1,160,000 ₪. לדבריו, "**זה הדרך להסתכל על תמהיל של משכנתא. הרי הוא מורכב מהלוואות הלוואות... זה אותו מקבץ. זה הסכום שהייתי צריך לשלם בעבור הרכישה של הדירה...**" (עמ' 68-65). לדבריו, את ההלוואה של ה- 100,000 ₪ נטל טרם אושרה המשכנתא ומאחר ונדרש להעביר סכום זה לתובעת. לאחר מכן אושרה המשכנתא ע"ס של 1,060,000 ₪ וההחזר החודשי הוא 6,800 ₪, על המשכנתא וההלוואה גם יחד (עמ' 66). משנשאל מדוע אם כך נרשם בטאבו שנטל משכנתא של 1,160,000 ₪ השיב "**בגלל שגובה המשכנתא שאושרה הינה מיליון 160. זה צריך לכסות את ה-100. ואז ההלוואה תעלה. ההחזר של המשכנתא בעצמו גם יעלה**".

46. טענתו זו של הנתבע בעניין הסכום לו נדרש לשם רכישת חלקה של התובעת ואופן נטילת ההלוואה והמשכנתא, לא נסתרה והיא מהימנה עלי. טענת התובעת כי באפשרות הנתבע לפעול לכיסוי ההלוואה באמצעות הגדלת המשכנתא ובכך להוזיל את ההחזר החודשי, לא בוססה כדבעי והיא אף נוגדת את האינטרס של הנתבע להפחתה מרבית של סכום ההחזר לבנק, זאת בדומה לטענת הנתבע כלפי התובעת לעניין אי מקסום התשואה על הסכום שהעביר לה בגין חלקה בדירה המשותפת. בנסיבות אלה אני מוצאת לדחות את טענותיהם ההדדיות של הצדדים בהקשר זה.

47. לא הובאו בפניי מלוא המסמכים הנוגעים להליך הרכושי המתנהל בפני ביה"ד, לרבות פסק הדין הסופי. חזקה על הצדדים כי לו סברו כי מידע זה חיוני להליך דנן, היו טורחים להביאו במלואו. יצוין כי מחוות הדעת האקטוארית מיום 29.12.21 שהובאה לעיוני עלה כי התובעת זכאית לתשלומי איזון לרבות בגין נכסי קריירה וחלקה באופציות, בסך כולל של למעלה מ- 300,000 ₪.

48. מן האמור לעיל ניתן לגזור כי הכנסת התובעת מכל מקור שהוא הנה בסך של **15,371** ₪ (שכר נטו ממוצע בסך של כ- 13,000 ₪ נטו, קצבת הילדים בסך של 371 ₪ וכ- 2,000 ₪ תשואה על חיסכון, סכום המהווה הכנסה זמנית המיועדת לרכישת דירה). הכנסת הנתבע מכל מקור שהוא הנה בסך **28,100** ₪ (שכר עבודה נטו בסך של 23,000 ₪, בתוספת דמי שכירות בסך של 5,100 ₪).

49. התובעת חוסכת את הסכום שהועבר לה בגין חלקה בדירת הצדדים לצורכי רכישת דירה בעתיד. הנתבע רכש את חלקה של התובעת בדירה ויש להניח כי שווי הנכס ישמור על ערכו אם לא למעלה מכך. בנוסף, נוכח פערי ההשתכרות כמפורט לעיל, זכויותיו הסוציאליות העתידיות של הנתבע, עולות משמעותית על אלו של התובעת, כך שניתן לומר כי גם מעבר לפערי השכר, חוסנו הכלכלי של התובע רב יותר ובאופן משמעותי מזה של התובעת (אף ללא התחשבות בבונוס השנתי שאינו וודאי, בהחזרי ההוצאות ובזכאות לאופציות בעתיד), וזאת מבלי להתעלם מהתנודות בשוק הייטק, העלולות להשליך על גובה השכר והביטחון התעסוקתי בעתיד.

עלויות המדור של הצדדים

50. התובעת נושאת בדמי שכירות בסך של כ-5,080 ₪ והנתבע נושא בתשלום החזר משכנתא (כ- 5,000 ₪) החזר הלוואה (כ- 1,895 ₪) ודמי שכירות (ניתן להניח כי שכר הדירה של הצדדים עלה מאז שמיעת הראיות בסכום דומה ועל כן שכ"ד של הנתבע מוערך על ידי בסך של 4,300 ₪, בדומה לעליה שחלה בשכ"ד שמשלמת התובעת).

51. במסגרת עלויות המדור כללה התובעת גם הוצאה בגין עוזרת בית, מבלי שהוכיחה כי הצדדים הסתייעו בשירות זה קודם לפירוד ואילו טענת הנתבע כי מעולם לא העסיקו הצדדים עוזרת בית קודם לכן, לא נסתרה. בהעדר אסמכתאות מלאות ניתן להעריך כי לתובעת ולנתבע הוצאות אחזקת הבית דומות המוערכות על ידי בסך של כ- 1,500 ₪ בחודש.

צרכי הקטינות

52. במסגרת פירוט צורכי הקטינות השוטפים, כללה התובעת גם הוצאות חריגות דוגמת צהרון, קייטנה, חוגים ושיעורים פרטיים, אשר אינם חלק מהצרכים השוטפים. התובעת העידה כי הקבלות שנשלחו אל הנתבע הן בגין התשלום בפועל, בציינה כי היא עושה שימוש לעיתים בכרטיס נטען שמקנה 25% הנחה. לשיטתה, לכל צד הזכות ליהנות מההטבות להן הוא זכאי ואין הוא מחויב לחלוק אותם עם הצד השני (עמ' 36).

53. לטענת התובעת, רמת החיים של הצדדים והקטינות טרם מועד הקרע היתה גבוהה ביותר וכללה גם חופשות רבות. מנגד לטענת הנתבע הצדדים חיו ברמת חיים סבירה וחסכונית וכראיה, הפקידו מדי חודש סך קבוע של 5,000 ₪ לחיסכון וכך גם בחשבון הצטברו יתרות זכות גבוהות מעבר לכך.

54. לא נטען כי למי מהקטינות יש צרכים מיוחדים שיש להידרש להם ומשכך, נוכח ההפרזה בסכומים הנתבעים והכללת ההוצאות החריגות ברכיבי החיוב במזונות ובהעדר אסמכתאות מספקות, ניתן להסתייע גם בפסיקה הנוהגת ביחס לצרכים המקובלים של קטינים השוהים בני בתים. כך למשל נאמר ב-עמ"ש (מרכז) 38131-07-21 **י.ל נ' ש.א** (10.4.22, ההדגשה אינה במקור):

"עוד הובהר בפסיקה כי מזונותיו של קטין המתגורר בשני בתים וממילא נדרש לעיתים לכפילות בצרכיו נוכח עצם מגוריו בשני בתים מגיעה לסכומים שבין 2,250 ש"ח ל 2500 ₪ לחודש (רמ"ש 59188-10-18 י. נ. נ' א. נ ... (2018)) ובעניין זה אף מעניין להפנות לפסק דינו של בית הדין הרבני הגדול בתיק 1241751/2 ... מיום 7.1.20, בו סבור כב' הרב הראשי הרב דוד לאו כי מזונותיו של קטין המתגורר בשני בתים בימינו אף עולים על 5,500 ש"ח כולל צרכי מדורו, חינוכו ורפואתו, ובלשונו –

'אין כאן שינוי מדיניות אלא התאמה למציאות יוקר המחייה במדינת ישראל ובעיקר יוקר הדיור בישראל שעלה הצורה מדהימה והפך להיות מרכיב משמעותי ביותר בקביעת גובה המזונות. ...לסיכום – כאשר המזונות, הוצאות המדור והחינוך ויתר הוצאות הגידול שבהן חייב האב לילדו על פי ההלכה עשויות להגיע בנקל לסכום הקרוב ל – 4,000 ₪ לחודש, כפי שהראינו לעין כל, ואם נוסיף להן את הרכיב המכונה "דמי טיפול" שהראינו לדעת שאף לו יש יסוד איתן בהלכה - אף אם נעריך אותו על דרך המינימום – יגיעו הסכומים לכדי 5,500 ₪ בקירוב, אך בפועל מפסקים דמי מזונות בסכומים של 2,000-2,300 ₪ לחודש...'

...

עוד הובהר בפסיקה כי לצורך חישוב מדורו של הקטין בשני הבתים יש לקבוע עלות מדור סבירה השווה לשני ההורים להוסיפה לסכום המזונות ולחלק אותה בהתאם לאותם פרמטרים של יכולת כלכלית וחלוקת זמני שהות (ראו לעניין זה - עמש (מרכז) 31135-07-20 - ד. ש. נ' מ. מ. ש. , ... (2021); עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ס. נ' ס... (2020))".

הזוי ומוזר ששופטת בחיפה מצטטת את מחוז תל אביב ולא את מחוז חיפה.

ראו לנושא זה: ביום 13.02.2023 בעמ"ש 59345-11-22 קבע בית המשפט המחוזי חיפה – בהרכב השופטים סארי ג'יוסי [אב"ד], עפרה אטיאס ומאזן דאוד – שהסכום 2,250 שקבע מחוזי מרכז אינו מתאים למחוז חיפה!

כאן שכר ההורים, בעיקר של האב, גבוה אז ייתכן שהסכום הגיוני. אבל לצה לצטט מחוז אחר?

הכנסת התא המשפחתי בכללותה אכן אפשרה רמת חיים נוחה ומעל הממוצע. עם זאת, הצדדים גם הפקידו כספים לחיסכון כטענת הנתבע ובחשבון אף הצטברו יתרות זכות לא מבוטלות. בנסיבות אלו ולרבות בהיקש מהפסיקה דלעיל, אני מעריכה כי צרכי הקטינות בעניינו עומדים על כ- 2,300 ₪ לחודש לקטינה (1,000 ₪ בגין צרכים תלויי שהות ו- 1,300 ₪ בגין צרכים שאינם תלויי שהות) **הסכום לצרכים שאינם תלויי שהות מוגזם. מופרע! גם בנושא זה ראו בעמ"ש 59345-11-22. מעבר לכך, מדוע כבודה לא רושמת לצדדים מה כלול בהוצאות אלו על מנת למנוע ויכוחים על תשלומים שונים, כמו ביגוד, האם הם תחת הוצאות אלו או תחת מחציות?** , בשני הבתים. עלות המדור והוצאותיו **בפסק הדין של מחוז מרכז אותו ציטטה כבודה קובע שהוצאות אחזקת המדור כבר כלולות בסכום 2,250 ₪.** של כל אחת מהקטינות מוערכת על ידי בסך של 1,300 ₪ (40% מסך של 6,500 ₪ לשתי הקטינות). לפיכך, סה"כ צרכיה החודשיים של כל אחת מהקטינות הנם **בסך של 3,600 ₪ כולל מדור**.

תום לב

55. לטענת התובעת, יש ליתן משקל לחוסר תום ליבו של הנתבע, הן ביחס לאופן בו פעל בחשבון המשותף והן באופן בו פעל בכל הנוגע לעמידתו על רכישת חלקה של התובעת בדירה המשותפת. הנתבע מצדו שב וחזר על הסיבות לפירוד והפנה בנדון לקביעות ביה"ד הרבני.

56. הנתבע העיד כי לאחר שפתח בהליכים, לבקשתו הלכו הוא והתובעת לבנק ו"**העברנו את החשבון למצב של שתי חתימות, לא חסמנו את החשבון**" (עמ' 48 ש' 37-38). לדבריו אמר לתובעת כי זו הדרך הנכונה לוודא שאף אחד לא עושה פעולות חד צדדיות. חרף זאת לטענתו התובעת עשתה שימוש בכרטיס אשראי שחיוביו ירדו מהחשבון המשותף. עוד השיב כי כשרכש את חלקה של התובעת בבית חשב לעבור להתגורר פיזית בבית, אך הבית רצוף בזיכרונות ועל כן התקשה לבצע את המעבר. מעבר לכך, עליו לדאוג לרווחת הקטינות, בהינתן כי שוק ההייטק לא

יציב ועל כן ביקש להוזיל עלויות הדיון. הנתבע הכחיש טענת ב"כ התובעת כי מלכתחילה רכש את חלקה של התובעת בבית כדי להוציאה מהבית ולהשכירו לצד ג'.

57. טענות הצדדים כמפורט לעיל נוגעות כולן להליכי הגירושין ולהליך הרכושי שנדונו בביה"ד הרבני ומסיבה זו איני סבורה כי יש להם נפקות של ממש להליך שבפניי, שעניינו פסיקת גובה החיוב במזונות הקטינות ויש להניח כי הטענות הועלו בביה"ד וקיבלו מענה.

<u>סיכום</u>

58. סה"כ הכנסתה של התובעת מכל מקור שהוא כיום עומד על כ- 15,371 ₪, כאשר מתוכם סך של 2,000 ₪ מהווה תשואה זמנית על תמורת חלקה בדירת הצדדים המיועדת לרכישת דירה בעתיד. סה"כ הכנסת הנתבע מכל מקור שהוא עומדת ע"ס של 28,100 ₪ (שכר עבודה ללא בונוס שנתי ודמי שכירות בעד הדירה שבבעלותו).

59. באשר לעלויות המדור, התובעת שוכרת דירה בסך של כ- 5,000 ₪ לחודש והנתבע נושא בדמי שכירות בסך של כ- 4,300 ₪ ובהחזר משכנתא והלוואה בסך של כ- 6,895 ₪. כמפורט לעיל הערכתי את הוצאת אחזקת הבית בשני הבתים בסך של כ- 1,500 ₪.

60. הכנסתה הפנויה של התובעת לאחר עלות המדור והוצאתו עומדת ע"ס של 8,791 ₪ ואילו הכנסתו הפנויה של הנתבע לאחר עלות המדור והוצאותיו עומדת ע"ס של כ- 16,905 ₪. הפער בין ההכנסות הפנויות, כולל התשואה המיועד לרכישת דירה, עומד על כ- **36%:64%.**

61. חוסנו הכלכלי של הנתבע רב יותר משל התובעת ולו נוכח פערי השכר, ההפרשות הסוציאליות והזכאות לאופציות וכך גם נוכח הטענה שלא נסתרה בדבר עליית שווי הדירה שבבעלותו. כמו כן, במסגרת הכנסתה השוטפת של התובעת נלקחה בחשבון תשואה הנחסכת לטובת רכישת דירה.

62. כאמור, זמני השהות דומים עם נטייה קלה לטובת האם.

63. צרכי הקטינות החודשיים כמפורט לעיל כולל מדור הנם בסך של 3,600 ₪, עבור כל אחת מהקטינות.

64. אני דוחה את טענת הנתבע לפיה לתובעת די הכנסה לצורך כלכלת הקטינות כשהן שוהות עמה ומשכך אין בסיס לפסיקת מזונות רק על סמך פערי השכר. **בצדק. אם היה מדובר על סכומים גבוהים יותר הטיעון ראוי יותר.** אפשר אמנם לסבור כי

במקרה בו שני בני זוג משתכרים סכומים גבוהים באופן ניכר והם בעלי חוסן כלכלי רב, לא תחול עילה לחיוב במזונות רק על סמך פערי ההשתכרות. אין זה המקרה שבפניי. הפער בין הצדדים בחוסן הכלכלי ניכר. כך גם שכרה של התובעת אמנם גבוה מהממוצע, אך אינו גבוה באופן כזה שמייתר את הצורך בפסיקת מזונות.

65. על סמך כלל האמור לעיל, בהתחשב בחלוקת זמני השהות הדומה של הצדדים (עם נטייה לטובת התובעת), בשים לב לפער בשכר הצדדים, חוסנן הכלכלי מעבר לשכר החודשי, הוצאותיהם הנדרשות וכלל נסיבות העניין, **שוכנעתי לקבוע כי על הנתבע לשאת במזונות בסך של 1,250 ₪ לכל אחת מהקטינות, כאשר הסכום הנ"ל כולל דמי מדור ואחזקת מדור.**

66. אני מורה כי הפחתת החיוב תחל מהיום (עד אז יחולו ההחלטות הזמניות) ובכך תאוזן חלקית ובאופן רעיוני גם התקופה בגינה לא שולמו לתובעת מזונות (1-8/2021).

67. המזונות ישולמו מידי חודש ולא יאוחר מה-10 לכל חודש ויהיו צמודים למדד המחירים לצרכן. עדכון סכום המזונות יערך אחת לשלושה חודשים כאשר מדד הבסיס הוא מדד חודש 11/2023. מדד שלילי לא יביא להפחתת שיעור המזונות.

68. המזונות ישולמו עד הגיע כל קטינה לגיל 18 או סיום לימודי תיכון, לפי המאוחר. בתקופת השירות הצבאי יופחת החיוב במזונות ל-1/3 משיעורו. בתקופת הביניים (גיל 18 או סיום לימודי תיכון לפי המאוחר ועד הגיוס, ישולם שליש מהחיוב, לפרק זמן של עד 3 חודשים.

<u>הוצאות חריגות</u>

פעם נוספת נציין שאת יחס הוצאות החינוך והבריאות יש לחשב <u>לא</u> לפי יחס שכר ההורים, אלא <u>לפי</u> יחס שכר ההורים <u>לאחר</u> תשלום המזונות!!

69. בנוסף יישאו הצדדים **ביחס של 40%:60%** בכל הוצאות החינוך, לרבות תשלומים לבית הספר, תשלומי הורים, סל תרבות, ועד כיתה, ציוד, ספרים ותלבושת לבית הספר, אבחונים דידקטיים, שיעורים פרטיים ושיעורי הוראה מתקנת (שלושה שיעורים פרטיים בשבוע. התשלום יהיה חודשי, על בסיס אישור מהמורה הפרטי עבור השיעורים); חוגים (עד חוג אחד בעלות מתנ"ס, כולל הוצאות ביגוד, ציוד, תחרויות ואירועים במסגרת החוג (חיוב בהשתתפות עבור יותר מחוג אחד, כפופה להסכמה מראש ובכתב להשתתפות הקטינה באותו חוג); קייטנות (מחזור אחד בחופשת הקיץ בעלות מתנ"ס/עירונית); תנועות נוער (ההוצאה תכלול תשלום שנתי, ביגוד, מחנות, טיולים וכל אשר נדרש).

70. כל החלטה על הוצאה חינוכית מהותית תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים ובהסכמתם. **יפה**

71. כל הוצאת חינוך חריגה אחרת שאינה נקובה לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים, ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו בכתב ובאופן מתועד.

72. בנוסף יישאו הצדדים **ביחס של 40%:60%** בכל הוצאות הבריאות החריגות שאינן מכוסות על ידי סל הבריאות של הקטין או ההורים, לרבות טיפולים רגשיים, טיפולים פסיכולוגיים, טיפולי שיניים ואורתודנטיה, משקפיים ועדשות, אבחונים נוירולוגיים, ורופאים מומחים. ככל שתהיה מחלוקת בין הצדדים על נחיצותו של טיפול, יפעלו הצדדים לפי המלצת הרופא המטפל או הרופא המומחה הרלוונטי. במחלוקת הנוגעת לנחיצות טיפול רגשי, יפעלו הצדדים לפי המלצת יועצ/ת בית הספר או הגן, או בהתאם להמלצת מומחה בתחום שמוסכם על הצדדים.

73. בכל צורך רפואי על הצדדים לפנות לרפואה הציבורית בלבד, אלא אם קיימת מניעה לעשות כן, או שהגיעו להסכמה מתועדת בכתב על פנייה לרפואה פרטית. פנייה לרפואה פרטית מבלי שקיימת מניעה לקבלת הטיפול ברפואה הציבורית, וללא הסכמת ההורה השני, לא תחייב את הצד השני אלא עד לגובה העלות ברפואה הציבורית.

74. הורה אשר יישא באחת ההוצאות המנויות לעיל במלואה, יקבל מהורה השני את חלקו תוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה האחר דרישה בצירוף אסמכתא על התשלום, ובתנאי שהדרישה תעלה לא יאוחר מ – 60 ימים לאחר ההוצאה. יובהר כי ההחזר יהיה בהתאם לתשלום בפועל, כולל הפחתת ההטבה לה זוכה מי מהצדדים.

75. קצבת הילדים מהמל"ל תשולם לידי המבקשת בנוסף לדמי המזונות.

76. במידה ותזכה המבקשת למענק מן הביטוח הלאומי עבור שנת הלימודים, מחצית משווי המענק תקוזז מחלקו של המשיב בהוצאות החריגות, לאחר שישולם המענק בפועל. **יפה**

77. באשר לבקשת הצדדים שהוגשה לאחרונה לעניין השימוש בכספים שהוחזקו בחשבון המשותף, אני מורה כי אין באיסור על ביצוע דיספוזיציה בחשבון המשותף כמפורט

בהחלטה הזמנית מיום 29.7.21 כדי להוות חיוב נוסף במזונות ומדור על כתפי הנתבע. לפיכך וככל ונמשכו משיכות מהחשבון על ידי מי מהצדדים לאחר מתן ההחלטה הזמנית הנ"ל, שלא נוגעים להוצאותיהן החריגות של הקטינות מסוג חינוך ורפואה, דינן להתאזן במסגרת ההליך הרכושי ואין לראות בהם כתוספת לחיוב במזונות.

פסק הדין יומצא לצדדים והתיק ייסגר.

פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים ותיקוני הגהה.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ד, 19 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

לירון זרבל- קדשאי, שופטת